

ክብረ ቅዱሳን

ነቢያትን ትንቢት ያናገረ አምላክ፣ ወልደ አምላክ፣ ወልደ ማርያም ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ፤ ፍጹም ሰው ሆኖ ከኃጢአት በስተቀር የሰውን ሥራ በመሥራት አደገ። በሽፍትም በባሪያው በቅዱስ ዮሐንስ እጅ፣ በዮርዳኖስ ወንዝ ተጠመቀ። በገዳመ ቆይታቱ ማመዳልትና ማሌሊት ጸመ፣ ተራሽ፣ ተጠማ፣ በዲያብሎስ ተፈተነ። ከዚህ በኋላ ወንጌልን ለማስተማር ሲጀምር ሐዋርያትን መረጠ። ሐዋርያ የሚለው ቃል "ሐረ" ከሚለው የግዕዝ ቋንቋ የተገኘ ሲሆን ትርጓሜውም ለማስተማር የተላከ ማለት ነው።

የአሥራ ሁለቱም ሐዋርያትም ስም :- ጴጥሮስ፣ እንድርያስ፣ ያዕቆብ፣ ዮሐንስ፣ ፊሊጶስ፣ በርቶሎሜዎስ፣ ቶማስ፣ ማቴዎስ፣ ያዕቆብ ወልደ አልፍዮስ፣ ታዴሞስ የተባለው ልብድዮስ፣ ስምዖን ቀነናዊው በኋላ ናትናኤል የተባለው፣ ይሁዳ አስቆሮታዊ ናቸው።(ማቴ. 1፡1-13፤ ማር. 1፡1-13፤ ሉቃ. 1፡1-13)

፫ ዓመት ከ፫ወር ጌታ ከዋለበት እየዋሉ፣ ካደረሰበት እያደሩ፤ የቃሉን ትምህርት ስምተዋል፣ የእጁን ተአምራት አይተዋል። ሆኖም ይሁዳ ከጌታ ይልቅ ገንዘብን ወደ በመሄዳ፤ በምትኩ ማትያስ ከአሥራ ሁለቱ ሐዋርያት አንዱ በመሆን በእሎትና በዕጣ ተመርጦ ገብቷል።(የሐ.ሥ ፩፡1፤-፩፡2)

የሐዋርያት የትውልድ ሐረግ ከአሥራ ሁለቱ ነገደ እስራኤል ነው። ይኸውም ጴጥሮስና ወንድሙ እንድርያስ በአባታቸው ከነገደ ሮቤል ሲሆን በእናታቸው ከነገደ ስምዖን ናቸው። ያዕቆብና ወንድሙ ዮሐንስ በአባታቸው ከነገደ ይሁዳ፣ በእናታቸው ከነገደ ለዊ ናቸው። ፊሊጶስ ከነገደ ዛብሎን፣ በርቶሎሜዎስ ከነገደ ንፍታሌም፣ ቶማስ ከነገደ አሲር ማቴዎስ ከነገደ ይሳኮር፣ ያዕቆብ ወልደ አልፍዮስ ከነገደ ጋድ፣ ስምዖን ቀነናዊ የተባለው ናትናኤል ከነገደ ብንያም፣ ታዴሞስ የተባለው ልብድዮስ ከነገደ ዮሴፍ፣ ማትያስ ከነገደ ዳን ናቸው።

የአባቶቻችን የሐዋርያት የትውልድ ሐረግ ከአሥራ ሁለቱ ነገደ እስራኤል ሲሆንም፤ ወላጆቻቸው ከነገሥታት፣ ከመሳፍንት፣ ከባጸጎቻቸው ጋር ሳይሆኑ፤ ሠርተው የሚተዳደሩ፣ የዕለት ጉርስ የዓመት ልብስ ብቻ የነበራቸው ድሆች ነበሩ። ዓለምንና በውስጡ ያለውን ፈጥሮ የሚገዛ እግዚአብሔር፤ የሰውን ሥጋ ተዋሕዶ በዚህ ዓለም በነበረበት ጊዜ፤ እራሱን የሚያኖርበት ሀብት፣ ንብረት፣ ጎጆ አልነበረውም። ተማሪዎቹም ከዕለት ጉርስ የተረፈ ሀብተ ሥጋ ስላልነበራቸው፤ እግዚአብሔር የድሆች አምላክ ወይም አምላክ ነዳያን እየተባለ ሲመሰገን ይኖራል። ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች በጻፈው በመጀመሪያው መልእክቱ "እግዚአብሔር ጥበበኛችን ያሳፍር ዘንድ የዚህን ዓለም ሰነፍችን መረጠ፣ ኃይለኞችን ያሳፍር ዘንድ የዚህን ዓለም ደካሞች መረጠ . . ." ብሏል (፩ቆሮ. ፩፡፩፤-፩፡፮) እግዚአብሔር ዘመድ የሌላቸውን፣ የተናቁትን፣ ከቁጥር አይገቡ የነበሩትን በመምረጡ፤ ሰው በጥበቡና በኃይሉ፣ በትውልዱም በእግዚአብሔር ፊት መመካት እንደማይገባው በተግባር ጭምር አስገንዘበ።

ጌታ ሐዋርያትን ከመረጠ በኋላ "መንግሥተ ሰማያት ቀርባለችና ንስሐ ግቡ" እያላችሁ ለፍጥረት ሁሉ ስበኩ፣ አስተምሩ ብሎ አዘዛቸው። ሐዋርያትም ብሎ ከሰየማቸው በኋላ፤ ለጊዜው በምድረ እስራኤል ብቻ እንዲያስተምሩ ላካቸው። ለእግራቸው ጫማ፣ ለእጃቸው በትር፣ ቅያሪ ልብስና የዕለት ጉርስ እንዳይዙ መከራቸው፣ አስጠነቀቃቸው። በተጨማሪም ምን እንበላለን? ምን እንጠጣለን? ምን እንለብላለን? ብንከሰስ ምን እንመልላለን ብለው እንዳይጨነቁ አዘዛቸው።

የዚህ ዓለም ወታደር ወደ ጦር ሚዳ ሲሄድ በቂ ስንቅና ትጥቅ እንሚሰጠው፤ ለቅዱሳን ሐዋርያትም ድውይ የሚፈውሱበት፣ ሙት የሚያስነሱበት፣ ጋኔን የሚያወጡበት፣ ለምፅ የሚያነጹበት ሙሉ ትጥቅ ሰጣቸው። አባቶቻችን የተላኩበት ዓለም በስንዴ የተመሰሉ ጸድቃንና በእንክርዳድ የተመሰሉ ኃጥእን የሚኖሩበት ስለሆነ፤ ለክፉዎች እንደ እባብ ጠቢባን፣ ለክርስቲያኖች እንደ ርግብ የዋህ ሆነው እንዲኖሩ መከራቸው፣ አስጠነቀቃቸው።

ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ፤ በፅንሰ የጀመረውን የማዳን ሥራ በሞቱ ፈጽሞ፤ ወደ ባሕርይ አባቱ ወደ እግዚአብሔር አብ የሚያርግበት ጊዜው ሲደርስ፤ የእርሱ በሥጋ መለየት ገዘን እያዳያጸናባቸው

ዜና ሐዋርያት

ከዲ/ ኃይለሚካኤል ጌታሁን

"ልባችሁ አይደንግጥ፣ በእግዚአብሔር እመኑ፣ በእኔም እመኑ። በእባቱ ቤት ብዙ ማደሪያ፣ መኖሪያ አለ፤ አሁንም እንደምሄድ በታም እንደ ማዘጋጃላችሁ እነግራችኋለሁ፤ ወደ እኔም እውስጥዎችኋለሁ፤ እናንተም እኔ ካለሁበት ትኖሩ ዘንድ፤ ብሎ ጊዜ የማይሸረው፣ ዘመን የማይለውጠው ተስፋ ሰጣቸው። (የሐ. 1፡1፤-1፡2) እነሱ ግን የጌታን ትዕግሥት፣ የአይሁድን ጭካኔ ተመልክተው፣ በፍርሃት ተውጠው፣ ተስፋ ቆርጠው ነበር።

የሰውን ጥፋት የማይሻ ቸር አምላክ፤ ከሰው ተለይተው፣ ቤት፣ ዘግተው ሲያዝኑና ሲያለቅሱ በር ሳይከፈት ስዝግ ቤት ገብቶ፤ "ሰላም ለእናንተ ይሁን፤ እብ እኔን እንደላከኝ እንዲሁ እኔም እናንተን እልካችኋለሁ። ይህንንም ብሎ እፍ አለባቸውና መንፈስ ቅዱስን ተቀበሉ ላላቸው።" (የሐ. ፩፡፩፤-፩፡፮) በዚህ ቃል ዕንባቸው ደረቀ፣ በገዘንና በጭንቀት የተዋጠ ልባቸው በደስታ ተሞላ። ሻቅን ሙሉ ሲመክራቸውና ሲያስተምራቸው ቆይቶ በክብር ሲያርግ፤ ኃይል፣ ጽን የሚሆናቸውን መንፈስ ቅዱስ እስኪዋሐዱ ድረስ፤ ከኢየሱስም እንዳይወጡ አስጠነቀቃቸው። በማይታበል ቃሉ እንደተናገረ ባረገ በ፲ኛው ቀን መንፈስ ቅዱስን (ጳራቅ ሊጦስን) ላከላቸው። ጳራቅ ሊጦስ የሚለው ስም የፅር ቋንቋ ሲሆን፤ ትርጉሙም የሚያጽናና፣ የሚያስደስት ማለት ነው።

አባቶቻችን ሐዋርያት መንፈስ ቅዱስን ሲቀበሉ ፶፪ ቋንቋ ተገልጸላቸው፤ በእውቀት ጎለመት፣ ከብልላት ታደሱ፣ መከራ ሥጋ የማይፈሩ ሆኑ። ከዚህ በኋላ ዓለምን በዕጣ ተካፍለው፤ አምላክ ከሰማያት ወረደ፣ በድንገትና ተፀንሶ በድንገትና ተወለደ፣ ወንጌልን አስተማረ፣ በአይሁድ እጅ ተገፈፈ፣ ተገረፈ፣ በመስቀል ተሰቀለ፣ ሞተ፣ መቃብር ከፈትሎን መግነዝ ፍቱልኝ ላይ በሥልጣኑና በኃይሉ ተነሣ፤ በክብር በምስጋና ወደ ሰማይ አረገ፣ ዳገመኛ ለፍርድ ይመጣል ብለው አስተማሩ። ለቤተክርስቲያን ሕግ አወጡ፣ ሥርዓት ደነገጉ። ነቢዩ ዳዊት

በመዝሙሩ "ውስተ ኩሉ ምድር ወጸለ ነገሮሙ ወእስከ አጽናፈ ዓለም በጸሐ ነቢዮሙ" ትርጉሙም ደምፃቸው ወደ ምድር ሁሉ፤ ቃላቸውም እስከ ዓለም ዳርጽ ወጣ ብሎ የተናገረው ትንቢት ደረሰ ተፈጸመ።

በትምህርታቸውና በትሩፋቸው አላሜውን ዓለም አጣፈውት። በክህደትና በጣጥት አምላክ ለጨለመው የሰው ልቦና ወንጌልን አበሩለት። በዝሙትና በጋጢኦት የረከሰውን የእግዳም ዘር፤ በንጽሕና በቅድስና አስገደውት። ሞትን ይፈሩና ይሸኹ የነበሩ ሐዋርያት፤ ከክርስቶስ ፍቅር ግን ይለዩናል ብለው፤ የዚህን ዓለም መከራ ሥጋ ንቀው፤ አቃለው፤ በደስታ ተቀበሉት። ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ለሮም ክርስቲያኖች በጻፈው መልእክቱ "የክርስቶስን ፍቅር ግን ያስተወናል፤ ሕግም ነውን፤ መከራ ነውን፤ ስደት ነውን፤ ረሀብ ነውን፤ መራቆት ነውን፤ ሰይፍ ነውን፤ ጭንቅ ነውን። መጽሐፍ እንዳለ አንተን ስላመንን ዘወትር ይገድሉናል፤ እንደ ሚታረዱ በጎቻም ሆነናል። ነገር ግን እርሱ ወደናልና ስዚህ ሁሉን ድል እንነሳለን። ነገር ግን አምናለሁ የእግዚአብሔርን ፍቅር የሚያስተወን እንደለ፤ በጌታን በእየሱስ ክርስቶስ ሞትም ቢሆን፤ ሕይወትም ቢሆን፤ አለቆችም ቢሆኑ፤ የቀደሙትም ቢሆኑ፤ ያለውም ቢሆን፤ የሚመጣውም ቢሆን፤ ኃይልም ቢሆን፤ ተራራም ቢሆን የክርስቶስን ፍቅር ሊያስተወን የሚችል የለም።" በግለት እንደገለጸው፤ ቁልቁል ተሰቅለው፤ በሰይፍ ተከለለው፤ እንደ በግ ተገፈው፤ በእሳት ተጠብለው፤ በድንጋይ ተወግረው ሰማዕትነትን ተቀበሉ። (ሮሜ ፮፡፱፩-፱፱)

ክርስቶስ በደሙ የመሠረታትን ቤተክርስቲያን ሐዋርያት፤ አጥንታቸውን ከስክሰው፤ ደማቸውን አፍሰሰው፤ ሥጋቸውን ቆርሰው ስለገንቧት፤ ለመታሰቢያ እንዲሆናቸው የቤተክርስቲያን ጣራ ፲፪ አዕማድ (ምሰሶ) እንዲኖረው ሊቃውንት ወስነዋል። ጌታ የመሠረታትን፤ ሐዋርያት የገንቧትን ቤተክርስቲያን ለማፍረስ፤ አርዮስ፤ መቅደንዮስ፤ ንስጥሮስ፤ ሰባዎስና ሌሎችም ሞክረው አልተሳካቸውም።

ሰውን ከሰው አናገናኝ ያለውን የጸንጸ፤ የነሣ፤ የትንግሥትና የምቀኝነት ወንዝ ተሻግሮ፤ እምነት፤ ተሰፋ፤ ፍቅር ከሚገኝበት ከተማ የሚያደርሰውን ድልድይ ገንብተው አላፈዋል። ተለኮቻቸውን ሲጨርሱ "እኔ በርትቼ ግጽጽን ፈጸምኩ፤ ለሞትም ዕድሜዬ ደርሷል። ጽኑ ገድልን ተጋደልኩ፤ ዕድሜዬንም ጨረስኩ፤ ሃይማኖቱንም ጠበቅኩ እንግዲህ የጽድቅ አክሊል ይቆየኛል፤ በዚያች ቀን እውነት የሚፈርድ እግዚአብሔር የሚሰጠኝ ለእኔ ብቻ አይደለም፤ የእርሱን መምጣት ለሚወዱ ሁሉ እንጂ" በግለት መስክረው አላፈዋል። (ጴጥ. ፪፡፮)

በአሁኑ ዕትማችን ስለ እሥራ ሁለቱ ሐዋርያት ለመግቢያ የሚሆነውን አቅርቦናል። ወደፊት በየተራ ስለ አስተዳደራቸው፤ ስለ ምርጫቸው፤ የት እንዳስተማሩ፤ ዜና ዕረፈታቸው መቼና እንደት እንደሆነ፤ በዝርዝር ለማቅረብ እንሞክራለንና እግዚአብሔር በቸርነቱ ለተጠሮ ያበቃ። አሜን።

ላዩን ውብ ሆኛለሁ

ላዩን ውብ ሆኛለሁ ውስጤ ግን እረክሳለሁ፤
ንጽሀና የለም በኃዘጢያት ቆሸኻለሁ።
እንደበቲ ኃያል ሁሉን አወቅሁ ባይ ነው፤
የተለሳለሰ ደግ መላይ መርዝ ነው።
ለተመለከተኝ ላስተዋለኝ ሰው፤
ክንፍ እንጂ ምን ቀራት የማይል ማነው።
በጎ ስነ ምግባር ትሀትና የሌለኝ፤
መስዩ የምኖር የሰም ክርስቲያን ነኝ።
ፍሬ አልባ ወይን ነኝ የማላስደስት፤
እንተ ይቅር በለኝ አምላክ ምህረት።
መወደስ በከንቱ ከእንግዲህ ይብቃኝ፤
እውነተኛ እንደሆን ፈጣሪዬ እርዳኝ።
ሥርተተ ገብርኤል
ከሮም ሰ/ት/ቤት

የእምነት አርበኛው

ውስጡ ርሀ-ሩሀ ሆኖ፤
ውጤ ግን ስስታም፤
ሲያዩት ገራገር፤
ማረፊያ እንደሌለው
ሲዞር ካገር አገር፤
ቀትም ሲመሸበት
ሲያጣ መጠለያ፤
ሲቆዝም ሲያነባ
ይመሰላል ለፍቁ
ያኝ ማባባያ።
በፍጹም አይኝም
የሰውን ሽንገላ፤
እሰው ያልተነሳ
ሁበት የሚበላ።
ጥብቅ ግን ሲያዩት
ከንፈር ያስመጥጣል፤
ቆዳው ተሸብሸቦ
ከክሳቱ ብዛት አጥንቱ ይቃያል፤
እሱ ግን በመንፈስ
ሀሲኖው ደልቧል፤
ሰውም እንዲያውቀው
እራሱን ደብዳቤ።
ሁብት ንብረት እይል
ተአምር ነው ላየው፤
እይጨነት ለቤት
ብሎም ለመኖሪያው።
ከሰው ተሰይቶ
ኑር ሲያደር አይፈራ፤
ተላምዶ ተፋቅሮ
ሲኖር ከእውራ ኃራ።
ሰውነቱም ጥይ ነው
አየሩን ለምዶታል፤
በሽታም አያውቀው
ተስማሚ ሆኖታል።
ሐፍር አይወብቀው
ደጋውም አይበርደው፤
እሱ ማንው ብሎ
ላየው ላስተዋለው፤
ፀጉሩም ወርዶ ሲታይ
በሰው የተናቀው፤
መሳላቲያ ሆኖ
ኋላ ግን ከብር ያለው፤
መሰሎ ተመሳሰሎ
የኖረው እንደኖረው፤
ጸሚው ነው ሲገኝ
የእምነት አርበኛው።
ተድላ ፍጹም
ከሰባተን ትጥብ ሚሳሊል

በዚህ ዓመጽ ቅዱሳን ተበለወ ገድል የተጻፈውና በሰነክሳር ታሪካቸው የሚገኘው አባቶች በየዘመናቸው የሠሩት ተጋዳሪና ያገኙት ጸጋ ከተሰጣቸው ቃልኪዳን ጋር ይተረካል።

የተከበራችሁ አንባቢያን ባለፈው እትማችን በዚህ ዓመጽ ሥር ሐዋርያት የፈጸሙትን መልካም ተግባር ጠቅሰን ከዚህ እትም ጀምሮ የእያንዳንዳቸውን ታሪክ እንደምናቀርብ መግለጻችን ይታወሳል። በዚህ መሠረት ከዚህ ቀጥሎ የሐዋርያት አለቃ የሆነውን የቅዱስ ጴጥሮስን ታሪክ እናቀርባለን። ይህ ታሪክ ቅዱስ ጴጥሮስ ክትውልዱ እስከ እረፍቱ ያለውን መንፈሳዊ ሕይወቱን ያጠቃልላል።

ትውልድና ደቀ መዝሙርነት

የቅዱስ ጴጥሮስ አገሩ በገሊላ ባሕር ዳር ከምትገኝ ቤተ ሳይዳ ከምትባል ሥፍራ ነው። (ዮሐ. ፩፡፵፫) የአባቱ ስም ዮና ሲሆን ትውልዱም ከነገደ ሮቤል ነው። ዮናም ከዘብዴዎስ ጋራ የሥራ ባልንጆራ ሆኖ ግሣ እያጠመደ ይሸጥ ነበር። በኋላም ከነገደ ስምዖን የምትሆን አንዲት ሴት አግብቶ ቅዱስ ጴጥሮስን ወለደ። ቅዱስ ጴጥሮስ ከተወለደ በኋላ እንደ ሕገ ኦሪት ትዕዛዝ በሰምን ተኛው ቀን ወደ ግዝረት ቤት አግብተው ሰሙን በእናቱ ነገድ ስም ስምዖን ብለው ሰየሙት።

ዕድሜው ፩ዓመት ሲሆን እንደ አይሁድ ሥርዓት ሕገ ኦሪትን እየተማረ እንዲያድግ በቤተ ሳይዳ አጠገብ ወዳለችው ወደ ቅፍርናሆም ከተማ ተወሰደ። በዚያም ዘመን የቅፍርናሆም ከተማ ከባሕር ዳር በመመሥረቱ ለን ግድ ሥራ አማካይና የተመቻ ነበርና ብዙ አይሁዶች ይኖሩበት ነበር። በዚያም የሮም ጭፍሮች ስለነበሩ የነዚያ አለቃ ኢያሌርስ የሚባለው አይሁድን ደስ ለማሰጥ ሲል በቅፍርናሆም እጅግ ያማረ ቤተ ጸሎትሠርተላቸው ነበር። ነገር ግን ቅፍርናሆም በም ድር መናወጥ በጠፋች ጊዜ ጸሎት ቤቱ ፈርሶ ሕንጻው በመሬት ውስጥ ስለተቀበረ በአይሁድ ዘንድ ትልቅ ዝን ሆኖ ይኖሩ ነበር። (ማቴ ፲፩፡፳፫፤ ሉቃ. ፯፡፩-፫)

ከብዙ ምዕት ዓመት በኋላ ግን ላቲኖች መሬቱን ሲቆፍሩ ሕንጻውን አግኝተው አውጥተውት በዓለም የሚኖሩ አይሁድ ይህን ለማየት እየተሰበሰቡ ይመጡ ነበር። በዋጋም ለመግዛት እስከ ከ 5ሚሊዮን ጂኒ እንስጥ ብለው ነበር። ነገር ግን ላቲኖች ለመሸጥ ስላልፈቀዱ ሃሳባቸው ሳይፈጸም ቀረ። ቅዱስ ጴጥሮስም በቅፍርናሆም ቤተ መቅደስ እየተማረ ካደገ በኋላ በዚያው ቤት ሠርቶ ኮንኮርዲያ (ጴርጴቴዎ) የምትባል ሚስት አግብቶ እንደ አባቱ እንደ ዮና ግሣ እያጠመደና እየሸጠ ይኖር ጀመር።

ቅዱስ ጴጥሮስ እንድርያስ የተባለ ወንድም ነበረው። ሥራ ውም እንደ እሱ ግሣ ማጥመድ ነበር። እንድርያስም አስቀድሞ የመጥምቁ ዮሐንስ ደቀ መዝሙር ነበርና ዮሐንስ ስለ ክርስቶስ ነጻ በግዑ ለእግዚአብሔር እያለ ሲናገር ስምቶ ወደ ጌታችን ሄዶ ከተዋወቀ በኋላ ወንድሙን ቅዱስ ጴጥሮስንም ወስዶ አስተዋወቀው። (ዮሐ. ፩፡፵፩-፵፫)

ጴጥሮስና እንድርያስም ዋና ሥራቸው ግሣ ማጥመድ ስለነበር ለዚህ ሥራቸው እንዲያመቻቸው አንድ ታንኳ ነበራቸው። አንድ ቀን ማታ ግሣ ለማጥመድ በታንኳ ሆነው በባሕሩ ላይ መበባቸውን እየጣሉ ሌሊቱን ሁሉ ሲደክሙ አድረው ምንም ሳያገኙ ተመለሱ። በማለዳ ግን ታንኳቸውን ሲያጥቡ የተበጠሰው መረባቸውንም ሲቀጥሉ ጌታችን መጥቶ በባሕሩ ዳር ቆመ ሕዝቡም ሁሉ ትምህርቱን ለመስማት ተሰብስበው

ነበር። ጌታችንም የሕዝቡን ብዛት አይቶ ከሕዝቡ ጋር ፊት ለፊት እየተያየ ለማስተማር እንዲመቻቸው ወደ ጴጥሮስ ታንኳ ገብቶ በታንኳው ላይ ሆኖ ያስተምር ጀመር። ትምህርቱንም ከጨረሰ በኋላ ወደ ጴጥሮስ ዞር ብሎ "ስምዖን ሆይ መረብህን በባሕሩ ላይ ጣልና ግሣ ያዝ" አለው። ጴጥሮስም "መምህር ሆይ ሌሊቱን ሁሉ ስንደ ከም አድረን ምንም አላገኘንም ነገር ግን አሁን በአንተ ቃል መበባችንን ወደ ባሕሩ እንጥላለን" ብሎ መረቡን በባሕሩ ላይ ለመጣል ተነሣ።

ቅዱስ ጴጥሮስ ሌሊቱን ሁሉ ሲደክም አድርጎ ግሣ ሳያገኝ መቅረቱን እያወቀ ተስፋ ሳይቆርጥ የጌታንም ቃል ሳይጠራጠር እንደገና መረቡን በባሕሩ ላይ መጣሉ ትልቅ እምነት መሆኑን እናስተውል፤ ጌታችንም የሚያ ምን ሰው ሁሉን ማድረግ እንደ ሚቻል ለማስረዳት ሲል በቅዱስ ጴጥሮስ መረብ ብዙ ግሣ እንደ ዲገባ አደረገ፤ ከግሣውም ብዛት የተነሳ መረቡን ለመነተት የማይቻል ስለሆነ በሌላ ታንኳ ያሉትን ባልንጆሮቹን ጠርቶ እየነተቱ አውጡለት።

ቅዱስ ጴጥሮስም በዚህ ነገር ድንጋጤ ስለያዘው ወደ

ጌታችን ቀርቦ "አቤቱ ከዚህ እንድትሄድሉን እለምንሃሉ" ብሎ ተናገረ። ይህንንም ቃል መምህራን አባቶች በአንድምታ ሲተረጉሙት "በባሕሩ ውስጥ ያለውን እንደዚህ አድርጎ ካወቀ የእኔንም በልቤ ውስጥ ያለውን ኃጢአት አውቆ ይፈርድብኛል" ብሎ ፈርቶ ነው። በማለት ያመሠ ጥሩታል። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም የጴጥሮስን ድንጋጤና ፍርሃት አይቶ "ስምዖን ሆይ ከእንግዲህ ወዲህ ሰውን እንድታ ጠምድ አደርግሃሉና ምንም አትፍራ። ስለዚህ ሁለታችሁም ተከተሉኝ" አለው። ጴጥሮስና ወንዳሙም እንድርያስም ታንኳቸውን ወደ መሬት አስጠግተው ሁሉንም ትተው ተከትለውት ሄዱ። (ሉቃ. ፫፡፩-፲፩)

ቅዱስ ጴጥሮስ በባሕር ላይ ስለመሄዱ

ጌታችን አምስት እንጆራና ሁለት ግሣ አበርክቶ ጅሺህ ሰዎች ባጠገብ ጊዜ ሕዝቡ ሁሉ ትልቅ ደስታ አድርገው ነበርና "እንደዚህ ያለውን ጌታ ቢያነግሡት ቢራቡ ያበላል፣ ቢታመሙ ይፈውሳል፣ ቢሞቱ ያስነሣል" እያሉ እርስበርሳቸው ከተነጋገሩ በኋላ ለመንገሥም ፈቃዱ ባይሆን በግድ ይዘን እናነግሃለን ብለው አሳባቸውን ቆርጠው ነበር።

ጌታችን ግን በግድ ይዘው ለማንገሥ ማሰባቸውን ባወቀ ጊዜ የዚህን ዓለም ሥጋዊ መንግሥት ፈልጎ አልመጣም ነበርና ደቀ መዛሙርቱን ጠርቶ እናንተ በመርከብ ሆናችሁ ወደ ማዶ ተሻግራችሁ ቆዩኝ ብሎ እርሱ ብቻውን ወደ ተራራ ላይ ወጥቶ ይጸልይ ጀመር።

ደቀ መዛሙርቱም እንደታዘዙ ወደ መርከብ ገብተው ሲሄዱ ብርቱ ነፋስ ስለተነሣ ባሕሩ ይናወጥ ጀመር። በአራተኛ ውም ሰዓተ ሌሊት ጌታችን ባሕሩን እየረገጠ መጥቶ ወደ መርከቡ በቀረበ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ምትሐት (ጋኔን) መሰላቸው ደነገጡ፤ እርሱም "እኔ ነኝና አይዟችሁ አትደንግጡ" አላቸው።

ቅዱስ ጴጥሮስም ጌታችን "እኔ ነኝና አይዟችሁ አትደንግጡ" ማለቱን በሰማ ጊዜ "አቤቱ አንተስ ከሆንክ ባሕሩን እየረገጥሁ ወደ አንተ እንድመጣ ፍቀድልኝ" አለው። ጌታችንም "ፈቅጆልሃ ለሁ ና" አለው። ቅዱስ ጴጥሮስም ከመርከብ ወርዶ ባሕሩን እየረገጠ ሲሄድ ከወደ ፊቱ ዓውሎ ነፋስ ሲመጣ ባየ ጊዜ እጅግ ፈራና ብቅ ጥልቅ ይልጅመር። ሁኔታውም ስለሰፈራው "ጌታ ሆይ አድነኝ" ብሎ ጮኹ። ጌታም እጁን ዘርግቶ ወደ መርከቡ አወጣው ወዲያውም "አንተ ሃይማኖት ጎደሎ ለምን ትጠራጠራለህ" ብሎ ገሰጸው። ከዚያም በኋላ በመርከብ እንደሆኑ ወደ ማዶ ተሻገሩ። (ማቴ. 1፱፡፳፭-፴፩)

ቅዱስ ጴጥሮስ ከጌታ ትንሣኤ በኋላ በመንፈስ ቅዱስ እስኪታደስ ድረስ አንዳንድ ጊዜ ከባድ ፈተና ያገኘው ነበር በመጀመሪያ እምነቱን አጽንቶ አንተስ ከሆንክ ባሕሩን እየረገጥሁ እንድ መጣ ፍቀድልኝ ብሎ ከመርከብ ወርዶ ባሕሩን እየረገጠ ሄደ። በኋላ ዓውሎ ነፋስ ሲመጣ አይቶ በመፍራቱና በመጠራጠሩ በዚያ ገና በመንፈስ ቅዱስ ያልታደሰ እንደነበር ያስረዳል።

ብፁዕ ነሀ መባሉና የክርስቶስን የባሕርይ አምላክነት ስለመመስከር

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የገሊላን ባሕር አልፎ ሄዶ ቂሣርያ ከተማ በደረሰ ጊዜ "የሰውን ልጅ እኔን ሰዎች ማን ይሉኛል" ብሎ ደቀ መዛሙርቱን ጠየቃቸው። ደቀ መዛሙርቱም "አንዳንድ ሰዎች የሐንስ መጥምቁ ነው፣ ሌሎችም ደግሞ ኢልያስ ነው፣ እኩሌቶቹ ኤርምያስ ነው፣ ወይም ከነዚያት አንዱ ነው ይሉሃል" ብለው መለሱለት። "እናንተስ ማንው ትሉኛላችሁ?" ብሎ ቢጠይቃቸው ቅዱስ ጴጥሮስ በመንፈሳዊ ድፍረትና በማያጠራጥር ሃሳብ ተነስቶ "አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ክርስቶስ ነህ" ብሎ የክርስቶስን አምላክነት ገልጦ ተናገረ። ይህም የጌታችን ጥያቄ ደቀ መዛሙርቱ እስከዚህ ቀን ድረስ እርሱ የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑን አለማወቃቸውን ያስረዳል።

ጌታችንም ቅዱስ ጴጥሮስ እውነተኛውን ነገር ገልጦ መናገሩን አይቶ "የሮና ልጅ ስምዖን ሆይ ይህን ነገር የሰማይ አባቱ ነው እንጂ ሥጋና ደም አልገለጠሁምና ብፁዕ ነህ። አንተም ደንጊያ (ጴጥሮስ) እልሃለሁ። በዚህም ደንጊያ ላይ ቤተ ክርስቲያን እሠራለሁ። የገነነምም ደጆች አይበረቱባትም" አለው።

ቅዱስ ጴጥሮስም ብፁዕ መባልንና ደንጊያ መባልን ማግኘቱ ብቻ ሳይሆን ይህን ነገር "የሰማዩ አባቱ ነው እንጂ ሥጋና ደም አልገለጠሁም" ተብሎ በጌታችን አፍ የተነገረው ቃል ትልቅ ክብር የሚሰጠው ነው በመሆኑም "የእግዚአብሔር ልጅ ክርስቶስ ነህ" ብሎ የተናገረውን ቃል ሥጋዊ የሆነ መምህር ሳያስተምረው እርሱ ራሱ እግዚአብሔር ስለገለጠለት የክብሩን ትልቅነት ያስረዳናል። ጌታችንም በቂሣርያ "እኔን የሰውን ልጅ ሰዎች ማን ይሉኛል" ብሎ እስከ ጠየቀበት ጊዜ ድረስ የቅዱስ ጴጥሮስ ስሙ ስምዖን ነበር።

ኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔር የባሕርይ ልጅ መሆኑን በቂሣርያ አገር ከመሠከረ በኋላ ግን ስሙ በዕብራይስጥ ቋንቋ ኬፋ በጽርዕ ቋንቋግን ጴጥሮስ ተባለ። ትርጓሜውም በግዕዝ ኮኩሕ በአማርኛም ደንጊያ ጭንጫ (አለት) ማለት ነው።

ወዲህ ዛቲ ኮኩሕ አሐንጻ ለቤተ ክርስቲያን

ላዕላ ባሕርይ ኢየሱስ ክርስቶስ "ቤተ ክርስቲያንን በዚህ ደንጊያ ላይ እሠራለሁ" ብሎ ተናገረ። የዚህም ምሥጢሩ ሕዝ ብና አገዛብ በአንተ ስብከት እምነው የእግዚአብሔር ማደሪያ እንዲሆኑ አደርጋለሁ ማለቱ ነው። ከዚህም ቀጥሎ በአንተ ላይ የተሠራቸውን ቤተ ክርስቲያንን ወአናቅጸ ሲያልኔ እይጌይልዋ (የገነነም ደጆች አይበረቱባትም) " ብሎታል። ትርጓሜውም በጭንጫ ድንጋይ ላይ ተመሥርቶ የተሠራው ቤት ዝናብ ቢዘንብ ነርፍ ቢነርፍ አያፈር ሰውም ነፋሱም ቢነፍስ አይጥለውም ማለት ነው። ምሥጢሩ ግን በአንተ ስብከት ያመነችን ቤተክርስቲያን ከሆዲያንና መናፍቃን ተነስተው ሊያስቷትና ሊያጠፋት አይችሉም ማለት ነው።

ሁለተኛም ሃይማኖታችሁን ካዱ ለጣዖት ስገዳ የሚሉ አላውያን ነገሥታት በክርስቲያኖች ላይ ምንም መከራ ቢያጸኑባቸው ሃይማኖታቸውን አይክዱም ክርስቲያኖች አይጠፉም ማለት ነው። ቅዱስ ጴጥሮስ ወደ ሮማ ከመሄዱ አስቀድሞ በኢየሩሳሌምና በሰማርያ፣ በሌዳና በኢየሱስ፣ በአንጾኪያና በትንጂ እስያ፣ በጳንጦስና በቀጳይቂያ፣ በገላቲያና በገሊታያ እነዚህንም በመሰሉ ሀገሮች እየዞረ አስተምሮ ሕዝብንና አገዛብን በክርስቶስ አሳምኖ የእግዚአብሔር ቤተክርስቲያን እንዲሠራ አደርጓል። የሮም ቤተክርስቲያን መሪዎቿ በጉፋቄ ትምህርቶቸው ተወግዘው ከመለየታቸው በፊት የሌሎች አገሮች

አብያተ ክርስቲያናት ሰብሳቢ መሆኗ መንበሩ በዚያው እንዲሆን በጉባዔ ስለተወሰነ ነው እንጂ በአሁኑ የጉፋቄ አቋጣሪ አይደለም።

ከዚህ ቀጥሎ የመንግሥተ ሰማይን መክፈቻ እስጥሃለሁ በምድር ያለርከው በሰማይ የታሰረ ይሆናል፤ በምድር የፈታኸው በሰማይ የተፈታ ይሆናል ብሎ ለሥልጣኑ ኃይል የሚሆነውን ቃል ነግሮታል። እንደ ደንቡ ቢሆን መክፈቻ እስጥሃለሁ ካለው የዘጋ ሽው የተዘጋ የክፈትኸው የተከፈተ ይሆናል ማለት ይመቻ ነበር። ነገር ግን በእስራኤል ዘመን የቤታቸው መዝጊያ እንደ ሰንሰለት በተያያዘ ብረት የሚቆላፍ ስለነበር መዝጊያውን ዝጋ ሲሉ እሰረው ከፈተው ሲሉ ፍታው ይሉ ነበርና ጌታችን በዚያው ልማድ ተናግሯል። ደግሞ ጌታችን በዚህ ደንጊያ ላይ ቤተክርስቲያንን እሠራለሁ ስለማለቱ መክፈቻ እስጥሃለሁ የሚል ቃል ጨመረበት እንጂ የምሥጢሩ ሃሳብ ግን ሕዝብንና አሐዛብን እያስተማርህ ወደ መንግሥተ ሰማይ ትገባህ ብለው ሥልጣን እስጥሃለሁ ሲለው ነው።

የዚህ ዓለም ንጉሥ ወርቁና ብሩ ሌላውም የመንግሥቱ ዕቃ የሚቀመጥበትን የግምጃ ቤቱን መክፈቻ ፈጽሞ ለሚያምነው ሎሊው ይስጥ እንጂ ለማያምነው ሎሊው አይስጥምና ጌታችንም የመንግሥተ ሰማይን መክፈቻ እስጥሃለሁ ማለት ቅዱስ ጴጥሮስ በእርሱ በእርሱ እጅግ የታመነ መሆኑን ያስረዳል። ከዚህም በኋላ ጌታችን የእግዚአብሔር ልጅነቱን ብቻ ሳይሆን የሰውም ልጅነቱን ለደቀ መዛሙርቱ ለመግለጽና ለማስረዳት ፈቃዱ ስለሆነ የሰውም ልጅነቱን የመከራውንና የሞቱን ነገር እያነሣ ይነግራቸው ነበር። ቀደም ሲል ድውይ የፈለገ ሙት እያሰነሳ፣ ጋኔን እያወጣ ደስ የሚያሰኝ ሥራ ያሳያቸው ነበር እንጂ እጅግ የሚያሰጩን መከራና ዝንን ወደፊት እንደሚያገኘው አልነገራቸውም ነበር። አሁን ይህን በነገራቸው ጊዜ እጅግ አዘኑ። ቅዱስ ጴጥሮስም አቤቱ ይህ ሊሆንብህ አይገባምና አያደርስብህ እያለ ይናገር ጀመር።

ጌታችን ግን ሰው ሆኖ ወደዚህ ዓለም ለመምጣት የደረሰ በትዋና ሃሳቡ መከራ ተቀብሎና ሞቶ የሚያምኑበትን ሰዎች ሁሉ ለማዳን ስለሆነ፤ ቅዱስ ጴጥሮስ የተናገረው ነገር ደስ አላሰ ፕውምና ፊቱን ወደ ጴጥሮስ አዙሮ "አንተ ሰይጣን እንቅፋት ሆነህብኛልና የሰውንም እንጂ የእግዚአብሔርን ነገር አታስብ ምና ከኋላዩ ነው" ብሎ የቁጣ ቃል ተናገረው። በአንገረ በላስ ረግማ ለጋጠአት እንዳለው አሁንም በጴጥሮስ አንገር ሰይጣንን ገሰጸው ማለት ነው። ለቅዱስ ጴጥሮስ ከላይ የተገለጹትን ማዕረጋት የማሰርና መፍታት ሥልጣን እስከ ሰማይ ድረስ እንደሚሆን ከበድ ያለ የተስፋ ቃል ነግሮት ነበርና ወዲያው በዚያው ቀን የመከራውንና የሞቱን ነገር ስለነገረው ቅዱስ ጴጥሮስ የተስፋው ቃል እንዳይቀርበት አሰቦ "አቤቱ ይህ ባንተ ሊሆን አይገባምና አይደረስብህ ብሎ" ተናገረ። ጌታችንም የራሱን መከራና ሞት ብቻ ተናግሮ ዝም አላለም "ነገር ግን እኔን መከተል የሚወድ ቢኖር ሰውነቱን ይካድና መስቀለን ተሸክሞ ይከተለኝ እያለ ደቀ መዛሙርቱ ወደፊት በመከራቸው እንዲበረቱ ገልጦ ነገራቸው።

ይህም የጌታችን አነጋገር ከዚህ ዓለም ንጉሥ አነጋገር ፈጽሞ የተለየ ነው። የዚህ ዓለም ንጉሥ ወደ ጦርነት ለመሄድ በሚነሳበት ጊዜ ለወታደሮቹ የጠላቱን ደካማነት የራሱን ብርታት እየገለጠ ድል አደርጋለሁ እያለ ይናገራል እንጂ ጠላቱ ይገድለኛል እናንተም ትሞታላችሁ ብሎ አይናገርም። ጌታችን ግን ሥራውን ሁሉ በእውነትና በግልጥ እየሠራ ያሳምን ነበር እንጂ በማታለልና በማባበል አልነበረምና ወደፊት የሚደርስ በትንና የሚደርስባቸውን መከራ ገልጦ ነገራቸው። ደቀ መዛሙርቱም ይህን እጅግ የከበደ የመከራውን ነገር ቢሰሙም ጌታቸውን እየወደዱና እምነታቸውን እያጸኑ ከመሄዳቸው በቀር ወደ ኢየሩሳሌም ሄዶ መከራ ተቀብሎ የሚሞት ከሆነ በእኛም መከራው የሚደርስብን ከሆነ ምን ያደርግልናል ብለው ጌታቸውን ለመከዳትና ተለይተው ለመሄድ አላሰቡም። ቅዱስ ጴጥሮስ የሐዋርያት አለቃ ሆኖ ስለተሾመ እየዞረ እንዲያስተምሩ አድርጓል። (የሐ. ሥ. ፩፡፲፫-፳፮)

በተጨማሪም ጌታችን በደብረ ታቦር ምሥጢረ መለኮቱን ከገለጸላቸው ደቀ መዛሙርት እንዳ ሲሆን "ሁሉን ትተን ተከተልንህ ዋጋችንን ምንድነው?" ብሎ የጠየቀና መቃብሩን ሮጦ ሄዶ በማየት በእውነት መነሣቱን ያረጋገጠ፤ ከጌታም ትንሣኤ በኋላ ገሊላ ውስጥ ሲያስተምር በአንድ ቀን ስብከቱ አሳምኖ ሦስት ሺህ ሰዎችን ያጠመቀ፣ ብዙ ተአምራትን ያደረገ፣ የሐናን ያና የሰጵራን ድብቅ ሥራ የመረመረና ስምዖን

መሰሪ የተባለ ውን ጠንቋይ በትምህርተ መስቀል አማትቦ ያንኮታኮተ፣ በመጨረሻም በሮማ እደባባይ በ+ 9.ም ወንጌልን ሲሰብክ ቁልቁል ተሰቅሎ የሞተ ታላቅ ሐዋርያ ነው (ዮሐ. ፩፡፱-፳፯፣ ዮሐ. ፲፫፡፳፯)።

ሠለስቱ ምዕት በፍትሐ ነገሥት በአንቀጸ ሊቃነ ጳጳሳት ት/ጴጥሮስ የሐዋርያት አለቃ እንደነበር በመንበሩም የሚቀ መጡ የሮማ ሊቀ ጳጳሳት የሌሎቹ ሊቃነ ጳጳሳት ሁሉ አለቃ ይሁን ብለ ዋል። ነገር ግን ከጉባዔ ኬልቲዶን በሃይማኖት ከተለያዩ ወዲህ የሠለስቱ ምዕት ቃል ቀርቶ ሁሉም የበላይ አለቃ ሳያደርጉ ለየራሳቸው የበላይ ሊቃነ ጳጳሳት ሆነዋልና አሁን ከዚያ ወዲህ የሮማ ሊቀ ጳጳሳት የሌሎቹ ሊቃነ ጳጳሳት አለቃ አይደለም ቢባል የተገባ ነገር ይሆናል እንጂ ቅዱስ ጴጥሮስ የሐዋርያት አለቃ አልነበረም ማለት ትልቅ ስህተት ነው። ጌታችን ለቅዱስ ጴጥሮስ ፍትህን አሳይቶ እምነቱን በእርሱ ላይ አድርጎ የበጎቹ ጠባቂ እንዲሆን ከሾመው በኋላ የሚጻጹትንም ነገር በግልጽ እንዲህ ብሎ ነግሮታል።

እውነት እውነት እልሃለሁ ኅልማሳ በነበርህበት ጊዜ አንተ ወገብህን ታጥቀህ ወደ ምትወደው ትሄድ ነበር በሽመገልህ ጊዜ ግን እጅህን ታነሃለህ ሌላውም ያስታጥቅሃል ወደየማትወደውም ይወስድሃል አለው። እንዲህ ያለው በምን ሞት ሞት እግዚአብሔርን እንዲያመሰግን ሲያመለክተው ነው። ቅዱስ ጴጥሮስ የመንፈስ ቅዱስን ኃይል እስቲላብስ ድረስ ወገብ ልቡናውን በፍርሃት ዝናር ታጥቆ እኔ የናዝራቱን ኃይል ከለበስ በኋላ ግን ወገብ ልቡናውን በፍርሃት ዝናር መታጠቁ ቀርቶ ለመስቀል ሞት እጅን ዝርግቶ ስለሰጠ የልቡ ትዕግሥትና ብርታቱ ወደማይወደው ወደ ሞት ወስዶታልና በመስቀል ተሰቅሎ መሞቱን ሲያመለክተው ሌላው ያስታጥቅሃል ብሎ ነገረው።

ጌታችን እኔ ቸር ጠባቂ ነኝ ቸር ጠባቂም ስለ በጎቹ ሕይወ ቱን ይለውጣል ብሎ እንደተናገረ። ሕይወቱን ስለ በጎቹ ለውጦ በመስቀል ተሰቅሎ ነበርና ቅዱስ ጴጥሮስም በጎቹን ጠብቅ ተብሎ ከተሾመ ገኋላ እንደ ቸር ጠባቂ በመስቀል ተሰቅሎ መሞቱ በመክራው ሁሉ ጌታውን መምሰሉን ያስረዳናል። (ዮሐ. ፲፡፲፭፣ ፪ጴጥ. ፩፡፲፱) ስለሆነም ቅዱስ ጴጥሮስ በልዳ፣ በሊዮጴ እየዘረ ወንጌል አስተምሮአል ጣቢታንም ከሞት አስነስቶአል። ቆርካሌዎስንም አሳምኖአል ይህም ብቻ ሳይሆን ቅዱስ ጴጥሮስ ከሐዋርያት ጋር ሆኖ የመጀመሪያውን የሐዋር ያት ሲናደስ ፍርድ (ውሳኔ) ሰጥቶአል። (ዮሐ. ፲፪፡፩) የጻፋቸውም መልእክታት ሁለት ናቸው።

የመጀመሪያው መልእክቱን የጻፈው አይሁድ ለሚያሳድዱ አቸውና መከራ ላጸኑባቸው ለተመረጡና በስደት ለተበተኑ ክርስቲያኖች ነበር። ለተመረጡ ማለቱም አይሁድ እስጢፋኖስን በደንጌያ ወግረው በገደሉት ጊዜ አንዳንድ ሰዎች መከራውን ፈርተው ከእውነተኛው ሃይማኖት ተናውጠው ነበርና እነዚህ በተሰደዱበት አገር መከራውን ታግሰው በሃይማኖታቸው ጸንተው መቆየታቸው የተመረጡና የታደሉ መሆናቸውን የሚያሰረዳ ስለሆነ ነው (፩ጴጥ. ፩፡፩)።

ሁለተኛው መልእክቱን የጻፈበት ምክንያት ደግሞ ኔርን ቄሣር በክርስቲያኖች ላይ በጠላትነት ተነስቶ ክርስቲያኖች ሁሉ እየተያዙ እንዲፈረድባቸው አዋጅ ነግሮ ነበርና ቅዱስ ጴጥሮስም በእስያና በሌሎችም እስከ ባቢሎን ወሰን ባሉት አገሮች እየዘረ ሲያስተምር በእስያም የሚኖሩ ክርስቲያኖች በዚህ በኔርን ቄሣር አዋጅ ምክንያት ዕለት ዕለት ልዩ ልዩ መከራ እየመጣባቸው ተጨንቀው ሳሉ በዚህ ላይ ደግሞ የሐሰት ትምህርት የሚያስተምሩ ሰዎች ጊዜ ስለተመቻቸላቸው ክርስቲያኖች በሚኖሩበት መንደር እየገቡ በሐሰት ትምህርታቸው የክርስቲያኖችን ልብ ያስጨንቁ ጀመሩ። ዋና ዋና ትምህርታቸውም እነዚህ ነበሩ።

፩. ሠራዊ መጋቢ የለም (እግዚአብሔር የለም) ፍጥረትም ሁሉ በልማድ ይኖራል።

፪. ትንሣኤ ሙታን የለም የሰው ዘር እንዲሁ በምድር ተዳፍኖ ይቀራል

፫. ሕልፈተ ሰማይ ወምድር የለም ትውልድ ያልፋል ትውልድ ይተካል ሰማይና ምድር ግን ለሰለሳለም ይኖራሉ እንጂ ማለፍ የለባቸውም ማለት ነው።

፬. አንድ ጊዜ ካመኑና ከተጠመቁ በኋላ ምግባር ትሩፋት አያስፈልግም የሚሉ ነበሩ። በመጨረሻም አክርጸስና አስታብዮስ የሚባሉ የሮም መኳንንቶች ሊያስገድሉት በመከራበት ጊዜ ከሮም ወጥቶ ሲሸሸ ጌታችን በዕለተ ሳርብ መስቀሉን እንደተሸከመ ሆኖ በከተማው በር ላይ ተገለጸለት ቅዱስ ጴጥሮስም ጌታ ሆይ በአየሩሳሌም አይሁድ እንደሰቀሉህ በሮም ም እንደዚያው ልትሰቀል መጣህን? ብሎ ቢጠይቀው በእኔ ፋንታ የሚሰቀልልኝ ካላገኘሁ እስቀላለሁ እንጂ ምን አደር ጋለሁ ብሎ ስለመለሰለት አትፍራ ተሰቀል ሲለኝ ነው እንጂ ብሎ ተመልሶ ወደ ከተማ ገብቶ ያስተምር ጀመር። ስለዚህ በሞት ተለይቼ የምሄድበት ወቅት መሆኑን ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነግሮኛል አለ ብለው አባቶች ተርጉመውታል። (ገድለ ሐዋ. ተመልከት)

ጌታችን መስቀሉን ተሸክሞ በአንቀጸ ሮም ለቅዱስ ጴጥሮስ ተገለጠለት የተባለውን ቃል አንዳንድ መምህራን በዓይነ ሥጋ ታይቶታል ብለው ይናገራሉ ነገር ግን እውነተኛው ራዕይ ከሆነ በዓይን እንደመታየት ያህል ይቆጠራልና ልዩነቱ ጥቂት ነው። ከዚህም በኋላ እንደ ዘመናችን ሐሰተኞች መምህራን በተንኮልና በሐሰት ጥበብ ሳይሆን የክርስቶስን ኃይሉንና ክብሩን እንዲሁም የባሕርይ አምላካቱን በደብረ ታቦር በዓይኑ ያየ አብም የምወደው ልጄ ይህ ነው ብሎ ሲመሰክር በጆሮው የሰማ መሆኑን ይነግራቸዋል። (፪ጴጥ. ፩፡፲፯-፲፰) ይህንንም ቃል ሊያስረዳ የፈለገው ለትምክህትና ለኩራት ሳይሆን በጆሮ ሰማን ከሚሉ ምስክሮች ቃል ይልቅ በዓይን አየን የሚሉ ምስክሮች ቃል የሚታመን መሆኑን ለማስረዳት ብሎ ነው።

ከዚህም አያይዞ የሐሰት መምህራን በመካከላቸው እንደገ ቡባቸው ማወቁን ገልጦ ጽፎላቸዋል እነዚህንም የመሰሉ የሐሰት መምህራን ቀድሞም በነቢያት ዘመን እንደነበሩ አስረድተዋል። (፪ጴጥ. ፪፡፩-፫) በኤልያስ ጊዜ ፲፱፻ ነቢያተ ሐሰት ካህናተ ጣምት በአዋጅ ጊዜ አሚስያስ፣ ካህነ ቤቴል፣ በኤርምያስ ጊዜ እንጻስር፣ በሚክያስ ጊዜ ሴዴጥያስ ወልደ ካህናን ነበሩ። ነገር ግን በእግዚአብሔር ኃይል የነቢያት ቃል የታመነ መሆኑ ተመሰክረ እንጂ የነዚያ ሐሰተኞች ነቢያት ቃል የታመነ መሆኑ አልተመሰከረም።

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር አምላክ ለበደሉ መላእክት፣ ለሰብእ ትካትና ለሰብእ ሰዶም ወገሞራ እንኳን አልራራም እያለ አብራርቶ ጻፈላቸው። (፪ጴጥ. ፪፡፬) ከዚህም ቀጥሎ እግዚአብሔር ናገን ከማየ አይታ፣ ሎጥን ከእሳት ማጻኑን እየተረከ ነግሮአቸዋል። ሐሰተኞቹ መምህራን ለጻድቅ ታጋ ለጋጥእ ፍጻ የሚሰጥ ሠራዊ መጋቢ እግዚአብሔር ነሎ ተለው አስተምረው ነበርና ሠራዊ መጋቢ እግዚአብሔር ከሌላ ሰብእ ትካትና ሰብእ ሰዶም ሲጠፋ ናገና ሎጥ ድነው የለምን በማለት ሠራዊ መጋቢ መሆኑን አስረድተዋል።

ደግሞ ሕልፈተ ሰማይ ወምድር የለም ብለው አስተምረው ነበርና ከዚህ አያይዞ ሰማይና ምድር እንዲያልፉ ጽፎላቸዋል። ስለ ዘመኑም መዘግየት እንዳይጠራጠሩ በእግዚአብሔር ዘንድ አንዲቱ ቀን እንደ አንድ ሺህ ዓመት ነ፡፡ ብሎ ሰማይና ምድር የሚያስፋት ባልታወቀ ሰዓት በድንገት መደረጉን አስረድተዋል። ደግሞም ሰማይና ምድር ካለፉ በምን ሥፍራ እንደ ምን ሆነን እንናራለን የማለት ሀሳብ እንዳ ይነሳባቸው አዲሱን ሰማይና አዲሱን ምድር እንወርሳለን የሚል ቃል ጨምሮ ጽፎላቸዋል። (2ጴጥ. ፫፡፫-፲፫) ከዚህም በኋላ ወዳጆቹ ሆይ በሰነ ፎች ትምህርት ተመርታችሁ ከጽኑ ሃይማኖታችሁ እንዳትወድቁ ተጠንቀቁ ብሎ ከልብ የመነጨ ምክሩንና ትምህርቱን ጽፎ ለኮላቸዋል።

ትዳሥ ጴጥሮስ በታናሿ እስያ እየዘረ በታሉ እያስተማረ በመልዕክትም እየጸፈ ምዕመናን በሃይማኖት እንዲጸኑ በመከራም እንዲታገሱ እየመከረ ካጸናናቸው በኋላ በሮሜ ለክርስቶስ መስከሮ እግዚአብሔርን የሚያመሰ ግንቦት ዘመኑ ሲደርስ በጁ (ጁ፯) ዓ.ም ወደ ሮሜ ገብቶ ያስተምር ጀመረ።

ኒሮን ቁሃርም በዚያ ዘመን በክርስቲያን ላይ የሚቃጠለው የቁ ጣው እሳት ገና አልበረደለትም ነበርና ትዳሥ ጴጥሮስን አሲዞ አሰረው። ትዳሥ ጴጥሮስ ግን በምሴተ ሐሙስ ጌታው በተያዘ ጊዜ ስለደ ረሰበት ፈተና ጌታውን አላውቀውም ብሎ መካዱ ብቻ ዘወትር ትዝ እያለው ያዝን ነበር እንጂ በመታሰሩ አላዘነም ነበር። ይህንም በምሳሌ ለማስረዳት ይቻላል። እንደ ሉሴ በጌታው ላይ ክፉ ሥራ ከሠራ በኋላ ምንም ጌታው ቢታረቀውና ይቅርታ ቢያደርግለት የጌታውን ፊት በሚያይበት ጊዜ ሁሉ ማፈሩና መደንገጡ አይቀርም።

ትዳሥ ጴጥሮስም በመከራ ቀን ጌታውን አላውቀውም ብሎ ስለመካዱ ምንም ንስሐ ቢገባ ንስሐም በመግባቱ ይቅርታ አግኝቶ ምንም ረአይኬ አባግዕዩ ተብሎ ቢሾም እስኪሞት ድረስ ጸጸቱና ገዘኑ አልወጣለትም ነበር መባሉ ስለዚህ ነው። ኒሮን ቁሃርም ትዳሥ ጴጥሮስን አሲዞ ካሰረው በኋላ ወደ አካይያ ዘምቶ ነበርና

በዘመቻው ድል አድርጎና ደስ ብሎት ወደ ሮሜ ሲመለስ አረማውያን የሆኑ መኪንንቱን ደስ ለማሰናኘትና አግልክቱን ለማክበር ሲል የትዳሥ ጴጥሮስም ሞት በመስቀል እንዲሆን ታዘዘ።

ሐዋርያው በመስቀል ተሰትሎ እንዲሞት መፈረዱን በሰማ ጊዜ ጌታችን በአመሰ ልሕቀ ባዕድ ያቀንተክ ሐቄክ ወይ ወስደክ ገበ ኢፈቀድክ ብሎ የነገረው ቃል ትዝ አለውና አላውቀውም ብዬ መካደን ሳያስብብኝ በዚህ ፍጹም ይቅርታ ያደርግልኛል በማለት እጅግ ደስ አለው። የሚሰቀልበትም ሰዓት በደረሰ ጊዜ ከግዞት ቤት አውጥተው ሲወስዱት ከጌታዩ ከኢየሱስ ክርስቶስ እኩል እንዳላሆን ራሴን ወደ ታች ዘትዝቃችሁ ስቀሉኝ ብሎ ለመነ።

በሮማውያን ሥርዓት ትጣት የተፈረደበት ወንጀለኛ የሮሜ ተወላጅ የሆነ እንደሆነ የወንጀሉ ትልቅነት እየታየ ግርፋት ወይም ሞት ይፈረድበታል እንጂ ባንድ ወንጀል ሁለት ትጣት አይፈረድበትም። የውጭ አገር ወንጀለኛ የሆነ እንደሆነ ግን ትጣቱ ግርፋት እንደሆነ ገርፈው እስራት ይጨምሩበታል ትጣቱ ሞት እንደሆነ ግን አስቀድመው ገርፈው በኋላ በመስቀል ወይም በሌላ መሣሪያ ይገድሉታል።

ሰቅለው ገደሉት። የተሰቀለውም ሐምሌ ፩ቀን ነው። ይህንን ዕለት ትዳሥ ቤተክርስቲያናችን በታላቅ መንፈሳዊ የጸሎት ሥነሥርዓት ታከብረዋለች።

ይህም ትዳሥ አባት ከሞተም በኋላ መርቄሉስ የሚባለው ደቀ መዝሙሩ ከመስቀል አውርዶ እንደ አገሩ ልግድ ራሳውን በወተ ትና በወይን አጥቦ ሸቱ ተብቶ በነጭ ልብስ ገንዞ ማር በተመላ ሣጥን ውስጥ እግብቶ አሁን ዛሬ ቫቲካን በሚባለው ሥፍራ ተበረው።

በአጠቃላይ የሊቀ ሐዋርያት ትዳሥ ጴጥሮስ ታሪክ ከረጅሙ በአጭሩ ከላይ ተዘርዝሮአል። አንድ ጊዜ ባጠፋው ጥፋት ሁል ጊዜ እየተጸጸተ የጌታውን ይቅርባ ያይነት ተስፋ ላይ ቆርጥ በመረረ እንብእ ንስሐው ይቅርታን ያገኘ ለዘመኑ ተነሣሪያን (ንስሐ ለሚገቡ) ጥሩ ምሳሌ በመሆኑ ብፁዕ ነህ ተብሎአል።

ነቢዩ ዳዊትም "ብፁዕ ብእሲ ዘአፍለቁ ሎቱ እግዚአብሔር ኃጢአተ" (መዝ. ፱፩፡፩-፪) መተላለፍ የቀረቸለት ኃጢአቱ የተከደነችለት በደሉን የማይ ቆጥርበት ሰው ምስጉን ነው እንዳለው እስከሞት ድረስ ፍትሩን በመግለጽ ሰማዕትነትን በሮማ አደባባይ እስከተቀበለበት ጊዜ ድረስ የአይሁድን ዱላ ፈርቶ በተላሉ አላውቀውም ብሎ ለካደው አምላክ በቆራጥነትና በታግኝነት ቁልቁል እስከመስቀል የደረሰ ታላቅ ሐዋርያ ነው።

ጸሎቱና በረከቱ በእኛ በሕዝብ ክርስቲያናች ላይ አድር ይኑር አሜን።